מל ולא פרע את המילה כאילו לא מל:

גמ' שאמר רבי אבינא א"ר ירמיה בר אבא

אמר רב יבשר החופה את רוב גובהה של

עמרה: ואם היה בעל בשר וכו': אמר שמואל קטן המסורבל בבשר רואין אותן

כ"ז שמתקשה ונראה מהול אינו צריך למול

ואם לאו צריך למול במתניתא תנא לרשב"ג אומר יקמן המסורבל בבשר רואין אותו כל

זמן שמתקשה ואינו נראה מהול צריך למולו

ואם לאו אינו צריך למולו מאי בינייהו איכא

בינייהו נראה ואינו נראה: מל ולא פרע:

ת"ר יהמל אומר אקב"ו על המילה אבי

הבן אומר אקב"ו להכניסו בבריתו של

אברהם אבינו העומדים 🚯 אומרים כשם

שנכנם לברית כך יכנם לתורה לחופה

ולמע"ם והמברך אומר אשר קידש ידיד

מבטן חוק בשארו שם וצאצאיו חתם באות

ברית קדש על כן בשכר זאת אל חי חלקנו

צוהי להציל ידידות שארינו משחת למען 😕

בריתו אשר שם בבשרנו בא"י כורת הברית

"המל את הגרים אומר ברוך אתה ה"

אלהינו מלך העולם אקב"ו על המילה

והמברך אומר אקב"ו למול את הגרים ולהמיף

מהם דם ברית שאילמלא דם ברית לא

נתקיימו שמים וארץ שנאמר יאם לא בריתי

יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי

בא"י כורת הברית יהמל את העבדים אומר

אקב"ו על המילה והמברך אומר אקב"ו למול

את העבדים ולהטיף מהם דם ברית © שאילמלא

דם ברית חוקות שמים וארץ לא נתקיימו שנאמ'

אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ

ל) [תוקפ' פט"ז], ג) [תנחות מב. תוקפ' ברכות פ"ו כל הענין עד סופון, ד) הג"מ

ה) [נדרים לב.], ו) לעיל קכה:

(הדרים נב.], ו) נעינ קכה:
עירוצין מד. סוכה כז:,
ו) [חוספ' סוכה פ״א לעיל
קכה: וש״נן, ה) [חוספ'
מגילה פ״א] פילה כח. לו:
מגילה ז: לעיל ס: קכד.,
מגילה ז: לעיל ס: קכד.,

ט) ופסחים ז.ז, י) וועי׳

ם) [פטמים:], י) [ועי מוט מנחות נג: ד"ה בן], ל) [עי' תוס' דפסחים סח: ד"ה מה ראיה רשות],

יבמות מז: על:.

מל ולא פרע את המילה כאילו לא מל. מימה אמאי אינטריך למיתני האי כיון דכבר תנא דבשר החופה את רוב העטרה מעכב המילה וכי לא פרע עדיין רוב עטרה מכוסה: אבי הבן אומר בו'. רבינו שמואל גרים אבי הבן ברישא והדר המל אומר

וכבר הנהיג לעשות כן לברך אבי הבן קודם המילה משום דלהכניסו להבא משמע כדאמרינן בפ"ק דפסחים (ד' ז. ושם) בלבער כ"ע לא פליגי דלהבא משמע ועוד ש דכל המלות מברך עליהן עובר לעשייתן ור"תא החזיר המנהג לקדמותו וגרם המל ברישא והדר אבי הבן כמו שכתוב בכל הספרים וכן מוכח כולה סוגיא מדקאמר העומדים שם אומרים כשם שהכניסו לברית מכלל שכבר הכניסוב ועוד דגבי גר דבסמוך גרס ברישא המל כו' והדר המברך אומר אקב"ו למול אם הגרים ונראה הוא שזהו כנגד ברכת אבי הבן והתם א"א לשנות הגירסה שיש בחותה ברכה להטיף מהן דם ברית כו' ברוך כורת הברית משמע דכל זה הוא אחר המילה ועוד דהמברך מברך לעולם אחר המילה כמו במילת קטן וההיא דפסחים ה"פג בלבער כ"ע לא פליגי דלהבא משמע טפי מלשעבר ומיהו לשעבר נמי משמע כי פליגי בעל ביעור מר סבר דמשמע מעיקרא טפי מלהבא ומר סבר להבא נמי משמע כמו מעיקרא והא דאמרינן דכל המצות מברך עובר לעשייתן ה״מ כשהמברך עלמו עושה המלוה™ ידיד מבמן. חומר ר״ת שהוח אברהם אבינו שנקרא ידיד שנאמר (ירמיה יא) מה לידידי בביתי כדדרשינן במנחות בפרק כל המנחות (ד' נג: ושס) הושלשת החבות מכרים חוק בשחרו שם הוא ילחקי ולאלאיו חתם באות ברית קדש הוא יעקב ולאלאיו סוא ובניו כמו שתרגם יונתו הלאלאים והלפיעות בניא ובני בניא (ישעיה כב) כלומר יולאי לאלאיו י): במצותיו וצונו למול את העבדים. שנאמר

יליד בית ומקנת כסף (בראשית יז):

הדרן עלך ר' אליעזר דמילה תולין. אכל נותנין לתלויה ביום מוב. ולריך לפרש ולומר שאם היה עושהו מאתמול לא היה טוב כל כך וחזק והא דתניא בפרקין דלעיל (ד׳ קלד. ושם) דאין מסננין את

החרדל במסננת שלו בי"ט אם היה עושהו מאתמול לא היה מתקלקל: דרבי אליעזר עדיפא מדר"י. תימה ולר"א תיקשה ליה

הנהו קראי דדריש בפ"ק דמגילה (ד' ו:) דקאמר ורבי יהודה כתיב הוא וכתיב לכם ולא קשיא כאן במכשירין שאפשר וכו׳ וכ״ת ר״א הוה דריש הוא לדרשה אחרינא א"כ מנ"ל התם

פרע. גילה: גב" רוב גובהה. לא תימא רוב העטרה דקתני מתני׳ רוב היקפה אלא אפילו רוב גובהה במקום אחד: קטן המסורבל בכשר. פלטר"י בלע"ו ששמן ועב ולאחר שנימול נראה כמכסהו: כל זמן שמסקשה. ומתוך הקישוי מתפשט בשרו: בדשמואל גרסינן

ונראה מהול במתניתא גרסינן ואינו נרחה מהול: חיכח בינייהו נרחה ואינו נראה. לשמואל נראה מהול הוא דאין לריך למולו הא נראה ואינו נראה לריך למתניתא אינו נראה הוא דנריך הא נראה ואינו נראה אינו נריך: אשר קידש ידיד מבטן. יצחק קרי ידיד על שם אשר אהבת (בראשית כב): מבטן. דקודם שנולד נתקדש למלוה זו דכתיב (שם יו) אבל שרה אשתך וגו׳ והקימותי את בריתי חתו היינו מילה: בשחרו. בבשרו: שם. חק של מילה: וצאצאיו. אחריו: חתם באום. זו של ברית קדש: לוה להליל ידידות שחרינו משחת. מגיהנס דכתיב גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו (זכריה ט):

הדרן עלך ר' אליעזר דמילה

תולין אם המשמרם. שמסננין בה שמרי יין ומותח פיה לכל לד בעגול ונעשה כאהל על חלל הכלי שקורין אשטנד״א. ואע״ג דעביד אהל שרי בי"ט כדמפרש בגמרא. אבל בשבת מיתלא לכתחילה לא אבל אם תלויה היא נותנין לתוכה שמרים ומסגן דאין דרך בורר בכך: גבו׳ פקק החלון. כגון ארובת הגג: אלא להוסיף. כגון פקק זה שאינו אלא תוספת עראי על האהל: סבר ליה כרבי יהודה. הלכך הכא שרי דמכשירי אוכל נפש הוא: שאי אפשר לעשותן מעי"ט. כגון שפוד שנרלס בי"ט: עדיפה. חוקה. דהוח שרי לפילו מכשירין שאפשר מעיו"ט: מלה כווא בסיכתא. תלה כלי קטן במגוד: ה"ל דמיחייב. והכא מאי חיובא איכא באהל עראי בנין גמור לא הוי ומדרבנן הוא דמיתסר: 636

לא שמתי בא"י כורת הברית: הדרן עלך רבי אליעזר דמילה

רבי אליעזר אומר תולין את המשמרת בי"ם ונותנין לתלויה בשבת וחכ"א יאין תולין

את המשמרת בי"ם ואין נותנין לתלויה בשבת אבל נותנין לתלויה ביו"ם: גמ' השתא ר"א אוסופי אהל עראי לא מוספינן למיעבד לכתחלה שרי מאי היא דתנן ⁰פקק החלון ר"א אומר בזמן שקשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו וחכ"א בין כך ובין כך פוקקין בו ואמר רבה בר בר חגה א"ר יוחגן הכל מודים שאין עושין אהל עראי בתחלה בי"מ ואין צ"ל בשבת לא נחלקו אלא להוסיף שר"א אומר אין מוסיפין בי"מ ואין צ"ל בשבת וחכ"א מוסיפין בשבת ואין צ"ל ביום מוב ר"א סבר לה כרבי יהודה דתניא יאין בין יום מוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד רבי יהודה מתיר אף מכשירי אוכל נפש אימר דשמעינו ליה לר' יהודה במכשירין שאי אפשר לעשותם מערב יום מוב במכשירין שאפשר לעשותם מעיו"מ מי שמעת ליה דר"א עדיפא מדרבי יהודה: וחכ"א: איבעיא להו תלה מאי אמר רב יוסף תלה חייב חמאת א"ל אביי אלא מעתה תלא כווא בסיכתא הכי גמי דמיחייב

דרבי יהודה הוה מפליג לימא דרבי יהודה הוה דריש ליה לדרשה אחריתי כר' אליעזר ונראה דבדאורייתא מודה ר' אליעזר דמכשירין דאפשר אסורים י) וכי שרי להו הכא ה"מ באהל עראי דאינו אלא מדרבנן גזירה אטו אהל קבע כדאמרינן בביצה בפרק המביא (ד' לב:) מיהו קשה מנ״לח דעדיפא דילמא בהא מודה אפילו רבי יהודה ש:

ביו"ט ואין צ"ל בשבת, וחכ"א מוסיפין בשבת ואין צ"ל ביו"ט. ומפרקינן ר' אליעזר סבר לה כר' יהודה דתניא אין בין יו"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד, ר' יהודה אומר אף מכשירי אוכל נפש. וזה שמתיר ר' אליעזר לעשות אהל לכתחילה ביו"ט לתלות המשמרת מפני שהוא מכשירי אוכל נפש, כדי לשמר היין לשתות בשמחת יו"ט. ונמצא ר' אליעזר מיקל מרי יהודה שר' יהודה אינו מתיר אלא במכשירין שאי איפשר לעשותן מעיו"ט, אבל במכשירין שאיפשר לעשותן מעיו"ט כגון שימור היין וכדומה לו אוסר, ור' אליעזר מתיר אפילו בזה. ואין הלכה כר' אליעזר. מתנ" וחכ"א אין תולין את המשמרת ביו"ט. איבעיא לן תלא מאי,

בד א מיי׳ פ״ב מהל׳ מילה בד א מייי פיצב מהלי מינה הלכה ד סמנג עשין כח טוש"ע י"ד סי רסד סעיף ד: נה ב מיי שם הלכה ג טוש"ע שם סעי ה:

בו ג מיי שם הלכה ה טור תייי שם הנכה ה וש"ע שם סעיף ו מיי' פ"ג מהל' ו הלכה א סמג שם טוש"ע י"ד סי' רסה סעיף א: בח ה מיי' שם הלכה ד סמג

שם טוש"ע י"ד סי" רסח סעיף ה: בש ו מיי שם הלכה ה סמג שם טוש"ע י"ד סי' רסו סעיף יב: א ז מיי פכ"א מהלי שבת

טוש"ע א"ח סי שטו סעי ט וסי שיט סעיף ט וסי תקי

הגהות הב"ח

(מ) גמ' העומדיו שם לותרים כשם שהכנסתו לברית כך תכניסהו לתור׳ כל"ל וכן בתוק': (ב) שם מלקנו צורנו נוה:

מוסף רש"י

את רוב גובהה. של אותה שורה ולא תימא רוב הקיפה (יבמות מז:) אע"ג דאין רוב הקיפה (שם עא:). קטן המסורבל בבשר. לשון מלצוש הוא כמו (דניאל ג) כפיתו בסרבליהון (ע"ז ב:) המלובש בבשר כסרבל

(קדושין עה.). הדרן עלך ר' אליעזר דמילה בזמן שקשור ותלוי. שס

בוגן שקטרו ודוגרי. שם לכל שנה (פובה בזה) שליינו על כל בעה (פובה בזה) שליינו על בד לחבן בדר בל לחבן בדר בל בדי דממוקן ועומד לכך ליין דממוקן ועומד לכך ליין די לל פובה ולל מומיף נפובה שם). ואם לאו אין פוקקין בר. דמוסיף הוא על סתיי אהל (שם) דמיחזי כמוכ בו- ממסיף האם על פעימת אהל (שם) דמיחזי כמוסיף על הבנין (ילעיל קבה:) דדמי לבונה שמוסיף על סמימת הבית, אע"פ שארעי הוא **סהרי יחזור ויפתחנו** מורוריו שהכי יחזור ויפתחנו (ערודבין אהל
חד.). שאין ערשין אהל
ארעי. לפרוס מחלות על די
קונדסים
מחילות או על די קונדסים
להיות לל לאהל מן החמה,
ודוקא גג אבל מחילה לאו
ארל הוא ושרי לפרוסה ללניעות, כדאמרינן ערובין לניעות, כדאמרינן ערובין (לד:) בעובדא דשמואל, ופקק החלון דמתניתין משום דבנין קבוע הוא ומיחזי כמוסיף על . **הכניו** (לעיל קכה:) וגי׳ רש״ל: יטנק (לעיל קבוה) הייושית: דמתניי הוי למעלה בגג ולא מן הצד). אלא להוסיף. כגון שהיה מחללת פרוסה עליהן וכרוכה ונשלר כה ולמחר פושטה, דומיא לור לפקק דמוסיף בעלמא הוא דפקק דמוסיף בעלמא הוא (שם). אין בין יו"ט לשבת. להיות מותר לכתחילה ביו"ט מה שאסור בשבת, אבל לענין עונשין יש הרבה, שזה בסקילה ובכרת וזה בלאו

מוסף תוספות

א. ז"ל, אחיו. חי' הר"ן. ב. [ד]אי מקמי מילה, 'כשם שאתה מכניסו' מיבעי ליה. ריטנ״א. ג. דלאו למימרא דלהבא רוקא משמע ולא לשעבר.

דוץ א משפעד, א שעבד, אל בל כשמברך אחר, לא. מוס' פסמים ז. ד"ה נלגער. ה. וקדשו הקב"ה מן הבטן שדורש במדרש דכתיב אלא. פ"י סר"ן. ד. אבל כשמברך אחר, לא. מוס' פסמים ז. ד"ה נלגער. ה. וקדשו הקב"ה ה" הקב"ה "צחק" עד שלא באברהם יכי ידעתיו וכתיב בידמיה "בטרם אצרך בבטן ידעתיך". מוס' מנמות נג: ד"ה כן. ה. שקראו הקב"ה "צחק" עד שלא נולד. מוס' מנסוס נג: ד"ה כן. ז. כיון דהתירה התורה אפי' מכשירין שיש בהן מלאכה גמורה בשא"א לעשותן, אף רבנן התירו מלאכות שלהן אע"פ שאפשר לעשותן מעיו"ט. כש"א. ה. דר"א מדרי יהודה. רשנ"א. 10. [ומתיר] במלאכות דרבון, ומדר' אליעזר נשמע ליה. רשנ״ח.

ו כּה אָמֵר יְיָ אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמֶם וָלָיְלָה חֻקּוֹת שְׁמֵיִם וארץ לא שמתי: רמיהו לג כה

תורה אור השלם

לעזי רש"י פלטר"י [פילטרי"ץ].

רבינו חננאל

ו"ר אבינא א"ר ירמיה בו את רוב גובהה של עטרה וכו׳. וכז הלכתא. ואם בעל וכר, וכן הלכונא. הם בעל בשר הוא מתקנו מפני מראית העין, כלומר אע״פ שהציצין הללו אינן חופין רוב גובהה של עטרה, מתקנן מפני שלא יהא נראה כערלה. אמר שמואל קטז -נ. המסורבל בבשר רואין אוח מהול אין צריך למול. במתניתא תנא רשב"ג אומר קטז המסורבל בבשר רואיז ין אותו כל זמן שמתקשה] שאינו נראה מהול צריך למול. ואמרינן מאי ביניהו, איכא ביניהו נראה ואינו נראה צריך למול, פירוש לשמואל דאמר ואינו נראה לשכוואל לאכון לאיכו נואות מהול כלל צריך למול, אבל אם נראה ואינו נראה אינו צריך למול. לרשב"ג דאמר ואינו נראה מהול כלל צריך . למול אבל אם נראה ואינו נראה אינו צריך למול. פיי מסורבל, מסובך בבשר כדכתיב כפיתוב סרבליהון וכו׳. מל ולא פרע את המילה כאילו לא מל. פי׳ מי שמל ולא פרע את מי שמל ולא פרע את המילה, כלומר לא קרע את העור וגילה את העטרה, כאלו לא מל. הדרן עלך ר' אליעזר אם לא הביא.

עז וחהלה לאל ארי.

נו וומולה לאל אבי. שית עזר גלילין. חלץ באזר וההלין. בפ׳ ר׳ אליעזר תולין. פרק עשרים

ר׳ אליטזר ר' אליעור אומר תולין את המשמרת ביו"ט וכו'. ואקשינן עלה השתא ר' אליעזר להוסיף באהל עראי מחמיר ואמר אין מוסיפין . לכתחלה (שאי) ושרי. מאי לכווות (שאי) [שול. מאי היא], דתנן פקק החלון ר' אליעזר אומר בזמן שקשור ותלוי פוקקין בו כו', ופקק זה כגון מסך לסתום בו חללו של חלון, ואמר רבה רר רר חוה א"ר יוחוז הכל בר בר חנה א"ר יוחנן הכל מודים שאין עושין אהלי עראי בתחילה ביו"ט ואין צריך לומר בשבת, לא נחלקו אלא להוסיף שר" אליעזר אומר איז מוסיפיז